

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12P/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119202894
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119202894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: L. Š.Á., nar. XX. XX. XXXX, T. K. E., zastúpená opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, Jarmočná 3, Hlohovec, dieťa rodičov: matka E.. E. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., J. XXX/X, zastúpená: Mgr. Jaroslava Krajčovičová Šoková, advokátka, SNP 10, Hlohovec, a otec E. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XX, o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Výživné otca na maloletú L. Š., nar. XX. XX. XXXX, sa s účinnosťou od 08. 04. 2019 zvyšuje zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne, ktoré zvýšené výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 08. 04. 2019 do 31. 05. 2019 na maloletú L. v sume 270,72 Eur sa otcovi povoľuje splácať v splátkach po 8 Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čí len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014-38 zo dňa 10. 12. 2014, v časti určenia výšky bežného výživného.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 02. 04. 2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08. 04. 2019, sa matka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zvýšil výživné otca na maloletú L. na sumu 300 Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

2. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014-38 zo dňa 10. 12. 2014, právoplatným dňa 16. 12. 2014, bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa maloletá L. zverila do osobnej starostlivosti matky. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. V čase vydania rozhodnutia mala maloletá L. 6 rokov a 12 mesiacov, teda od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletej prešlo 5 rokov a 3 mesiace a počas tohto obdobia nastala na strane maloletej v dôsledku jej vyššieho veku a kvalitatívneho a kvantitatívneho nárastu jej odôvodnených potrieb taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti otca. V súčasnosti má maloletá 11 rokov a 3 mesiace, navštevuje druhý stupeň Základnej školy v A.. Aktívne sa venuje angličtine, zvýšili sa teda nielen náklady na jej stravu, ošatenie, lekársku starostlivosť (dioptrické okuliare), obuv, hygienické potreby, tiež jej vznikli ďalšie náklady nevyhnutne späté s jej školskou dochádzkou (školské pomôcky), ale aj s jej voľnočasovými aktivitami, a to spojené s platbou pravidelného

poplatku súvisiaceho s návštevou kurzu angličtiny (28 Eur mesačne). Otec neuhrádza súdom určené výživné pravidelne. Pôvodne určené výživné vo výške 100 Eur je nepostačujúce, neprimerané veku a odôvodneným výdavkom, nepostačuje na základné potreby ako strava, lieky, oblečenie a obuv, nieto ešte na jej vzdelávanie a rozvoj. Otec sa nijakým spôsobom nezaujíma a nestará o maloletú. Všetky náklady znáša výlučne matka. Je zamestnaná ako manažér logistiky a R. na Ž., jej čistý mesačný príjem je cc 876,89 Eur, tiež poberá prídavok na dieťa vo výške 24,34 Eur. Žije v spoločnej domácnosti s maloletou a svojimi rodičmi v 3-izbovom byte a jej pravidelné mesačné náklady spojené s bývaním a vedením domácnosti sú elektrina 30 Eur, internet 10 Eur a mobilný telefón 40 Eur (spolu 80 Eur; náklady na 1 osobu činia cca 40 Eur). Výdavky spojené so starostlivosťou o L. sú strava doma 120 Eur, oblečenie a obuv 60 Eur, drogéria 20 Eur, lieky 25 Eur, poisťka 18,12 Eur. Jednorazové výdavky sú ZRPŠ 30 Eur, školské potreby 100 Eur, školská taška 50 Eur, úbor a obuv na telesnú 15 Eur, prezúvky 20 Eur, školské výlety 50 Eur, okuliare 150 Eur, záujmy lyžovanie (prenájom výstroja) 150 Eur, dovolenky (zimná, letná, tábory) 800 Eur. Náklady na bývanie maloletej sú 40 Eur mesačne, teda celkové mesačné náklady na maloletú činia 396,87 Eur.

3. Otec sa na písomnú výzvu súdu k návrhu matky na zvýšenie výživného nevyjadril.

4. Procesný opatrovník sa k návrhu matky na zvýšenie výživného nevyjadril.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom matky a listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, najmä rodným listom maloletej L. Š., potvrdením o prijme matky, potvrdením o poberaní prídavku na dieťa, fotokópiami pokladničných dokladov a faktúr, výpisom z listu vlastníctva č. XXX, lustráciami rodičov v Sociálnej poisťovni, potvrdením zamestnávateľa otca o prijme, oznámením Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, pripojeným spisom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 14P/40/2014, ako aj rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014-38 zo dňa 10. 12. 2014, a tiež výsluchom matky, keď pojednával v neprítomnosti otca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval, a v neprítomnosti procesného opatrovníka, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014-38 zo dňa 10. 12. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 12. 2014, súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola maloletá L. zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok, a to počnúc dňom 29. 05. 2014. Otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 100 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 29. 05. 2014, a zaplatiť zročné výživné za obdobie od 29. 05. 2014 do 30. 11. 2014 v sume 469,67 Eur v pravidelných splátkach po 20 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti pod následkom straty výhody splátok.

7. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 14P/40/2014, súd ďalej zistil, že v čase skoršieho rozhodnutia matka bývala u svojich rodičov a prispievala im sumou 100 Eur mesačne. Bola zamestnaná v Ž. J. a jej čistý priemerný mesačný príjem činil 792,80 Eur, tiež poberala rodinné prídavky na maloletú. Otec bol v čase ostatného rozhodnutia zamestnancom Ž. J. a jeho čistý príjem bol 335,70 Eur mesačne. Platil pôžičky vo výške 62 Eur, mal výdavky spojené s dopravou do práce vo výške 40 Eur mesačne. Spoločnú domácnosť nevedol s nikým, býval v rodinnom dome vo vlastníctve jeho a jeho matky.

8. Maloletá L. sa narodila dňa XX. XX. XXXX, pochádza z partnerského vzťahu matky a otca.

9. Matka je od 01. 12. 2011 zamestnaná na Ž. J. S. a jej priemerný mesačný príjem za obdobie od 1/2018 do 12/2018 činil 898,46 Eur, za obdobie od 01/2019 do 4/2019 činil 886,57 Eur mesačne. V roku 2018 matka poberala prídavok na dieťa vo výške 23,68 Eur mesačne, v roku 2019 vo výške 24,34 Eur mesačne.

10. Otec bol v období od 22. 11. 2018 do 14. 04. 2019 zamestnancom zamestnávateľa E..R..P. - J., s. r. o., Bratislava a jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od 11/2018 do 3/2019 činil 389 Eur. Súčasne je otec poberateľom invalidného dôchodku vyplácaného v sume 214,50 Eur mesačne. Od 15. 04. 2019 je otec zamestnaný v G. E., s. r. o., Košice. Otec je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti

nachádzajúcej sa v okrese E., obec J., katastrálne územie J., zapísanej na LV č. XXX, parcely registra „C“ - parcelné číslo XXXX/X, druh pozemku záhrada o výmere 301 m², parcelné číslo XXXX/XX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 235 m², a rodinného domu postaveného na parcele č. XXXX/XX, súpisné číslo XX, a to o veľkosti podielu 1/2, ktorý je zaťažený exekučným záložným právom v prospech oprávnenej L. Š..

11. Právna zástupkyňa matky v rámci prednesu návrhu na pojednávaní uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaného návrhu, má za to, že návrh bol podaný dôvodne, a to vzhľadom k tomu, že od posledného rozhodnutia o určení výživného na maloletú L. uplynulo už 5 rokov a došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného. Matka v návrhu podrobne opísala náklady, ktoré má s výchovou a výživou svojej dcéry. Otec sa s maloletou niekoľko rokov nestretol a na jej výchove sa žiadnym spôsobom nepodieľa, ani súdom stanovené výživné neplatí dobrovoľne, riadne a včas. Preto navrhuje, aby súd rozhodol v zmysle ustálenej praxe Krajského súdu v Trnave a určil výživné v rozmedzí 20 - 25 % z príjmu povinného rodiča, minimálne však vo výške 140 Eur.

12. Matka v rámci výsluchu na pojednávaní uviedla, že návrh podala z dôvodu, že otec neprispieva na výživu maloletej. Náklady na maloletú sa zvýšili, navštevuje druhý stupeň základnej školy. Otec sa nezúčastňuje na výchove maloletej. Pracuje na Ž. J. S. a jej priemerný čistý mesačný príjem je 886,57 Eur, poberá tiež prídavky na dieťa vo výške 24,34 Eur. Náklady na domácnosť predstavujú elektrina vo výške 30 Eur, internet vo výške 10 Eur, mobilný telefón vo výške 40 Eur, strava 120 Eur a ďalšie bežné výdavky spojené s hygienou a oblečením. Žije v spoločnej domácnosti s maloletou a so svojimi rodičmi, otec je na dôchodku a jeho príjem je okolo 700 Eur, matka pracuje na železnici a má približne rovnakú mzdu ako ona. Maloletá má 11 rokov, je žiačkou 5. ročníka Základnej školy v A.. Navštevuje anglický krúžok, s čím sú spojené výdavky vo výške 25 Eur mesačne, ostatné výdavky sú zhodné s výdavkami uvedenými v návrhu, tiež jej platí stravu v škole vo výške 40 Eur mesačne. Otec sa s maloletou nestýka, naposledy sa videli, keď mala 3 roky, nad rámec súdom určeného výživného ničím neprispieva. Maloletá má len bežné choroby, od decembra 2018 musí nosiť okuliare, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Výživné za mesiac apríl a máj 2019 otec nezaplatil.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

15. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

16. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

20. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

21. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

22. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

24. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

25. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Zákon preto pojmovovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má ručiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. Ďalej sú odôvodnené potreby ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom potreby rozširuje.

26. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný a rozhodol tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to s účinnosťou od 08. 04. 2019.

27. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa podstatne zmenili a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014-38 zo dňa 10. 12. 2014, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej odôvodňujúcej zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca.

28. K podstatnej zmene pomerov na strane maloletej prišlo z dôvodu jednak uplynutia viac ako 4 rokov od času poslednej úpravy, čím došlo k fyzickému nárastu maloletej a k zvýšeniu nákladov na stravu, hygienické potreby, oblečenie. Okrem toho prišlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej v súvislosti s jej nástupom na druhý stupeň základnej školy, keď maloletá je v súčasnosti žiačkou 5. ročníka základnej školy, s čím sú rovnako zvýšené náklady na školské potreby. V záujme zabezpečenia potrebnej výživy maloletej preto bolo, aby sa na nej podieľal otec vo zvýšenej miere ako v sume 100 Eur mesačne, preto súd považoval za potrebné zvýšiť doposiaľ stanovené výživné.

29. Oproti času skoršieho rozsudku nepribudla matke ani otcovi vyživovacia povinnosť. Pokiaľ ide o náklady na domácnosť, v čase skoršieho rozhodnutia matka prispievala rodičom na domácnosť sumou 100 Eur, v súčasnosti matka prispieva na bývanie sumou 80 Eur. Celkové mesačné náklady matky na domácnosť predstavujú spolu 200 Eur (elektrina 30 Eur, internet 10 Eur, mobilný telefón 40 Eur, strava 120 Eur). V čase skoršieho rozhodnutia otec býval sám, jeho výdavky činili 102 Eur, príjem mal 335,70 Eur mesačne. K súčasným nákladom na domácnosť sa otec na písomnú výzvu súdu nevyjadril.

30. Matka má v súčasnosti priemerný mesačný príjem vo výške 886,57 Eur. Je tiež poberateľkou rodinných prídavkov na maloletú L. v sume 24,34 Eur mesačne. Iný príjem nemá. Hoci matka dosahuje vyšší príjem ako v minulosti, oproti času skoršieho rozsudku sa jej zvýšili zároveň náklady na maloleté dieťa i na domácnosť.

31. U otca maloletého oproti času skoršieho rozsudku prišlo k tej zmene, že v súčasnosti je poberateľom invalidného dôchodku v sume 214,50 Eur mesačne. Tiež bol v období od 22. 11. 2018 do 14. 04. 2019 zamestnancom spoločnosti E..R..P. - J., s. r. o., Bratislava, s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 389 Eur, od 15. 04. 2019 pracuje v spoločnosti G. E., s. r. o., Košice.

32. Súd potom pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu otca, ktorý súd ustálil na sumu 603,50 Eur mesačne (214,50 + 389). Z uvedenej mesačnej mzdy, ktorú otec dosahuje, je otec schopný plniť vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté dieťa v rozmedzí od 20 do 25 % z čistého príjmu, t. j. v rozmedzí od 120,70 Eur do 150,88 Eur. Nakoľko má maloletá 11 rokov, je žiačkou 5. ročníka základnej školy (teda druhého stupňa základnej školy), má zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom (potreba nosenia dioptrických okuliarov a sledovania v odbornej očnej ambulancii), je potrebné sa pohybovať v strede uvedeného rozmedzia. Keďže súd dospel k záveru, že u maloletej L. je zvýšenie výživného dôvodné, zvýšil primerane výživné zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne, ktorá suma tak predstavuje 23 % čistého príjmu otca, keď možno predpokladať, že takto určené výživné je primerané veku a potrebám maloletej.

33. Súd teda pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti prihliadol na odôvodnené potreby maloletej, keď táto je žiačkou 5. ročníka základnej školy, s výdavkami bežnými a primeranými jej veku a potrebám, jej zdravotný stav je pomerne dobrý, vyžaduje si však sledovanie v odbornej očnej ambulancii. Matka v danom prípade preukázala súdu, že na strane maloletej došlo k podstatnému zvýšeniu nákladov oproti času ostatného rozhodnutia. Za odôvodnené a primerané výdavky súd považoval náklady na stravu doma vo výške 120 Eur mesačne, stravu v škole vo výške 40 Eur mesačne, oblečenie vo výške 20 Eur mesačne, hygienu vo výške 10 Eur mesačne, lieky vo výške 10 Eur mesačne, angličtinu vo výške 28 Eur mesačne, ZRPŠ vo výške 2,50 Eur mesačne (30 Eur/rok), školské potreby vo výške 15 Eur mesačne (pomôcky, školská taška, hygienické potreby, telesná, prezúvky), školský výlet vo výške 4,17 Eur mesačne (50 Eur/rok), okuliare vo výške 12,50 Eur (150 Eur/rok), t. j. 262,17 Eur mesačne. Súd v danom prípade nezohľadnil príležitostné výdavky, a to za prenájom výstroja na lyžovanie vo výške 150 Eur/rok, náklady na dovolenku vo výške 800 Eur/rok ani náklady na poisťku vo výške 18,12 Eur/mesiac, keď tieto náklady súd posúdil ako nadštandardné.

34. Povinnosťou otca ako rodiča je starať sa o výživu svojho dieťaťa a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahoval príjem, z ktorého jeho výživu zabezpečí. Výšku výživného na maloletú L. v sume 140 Eur mesačne považuje súd vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletej, s prihliadnutím na jej vek, ako aj vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine za primeranú. Pokiaľ ide o náklady na maloleté dieťa, ktoré nebudú pokryté výživným zo strany otca a prídavkom na dieťa, je potrebné, aby sa na nich podieľala matka, avšak z dôvodu vykonávania osobnej starostlivosti o maloletú sa má na nákladoch na dieťa podieľať v nižšej miere ako otec, ktorý sa o maloletú osobne nestará a s maloletou nie je ani v žiadnom kontakte.

35. Súd zároveň uvádza, že pokiaľ ide o výšku výživného, cieľom ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zdôrazniť mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. To znamená, že rodič je povinný správať sa tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu.

36. S poukazom na uvedené súd v záujme maloletej rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a zvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletú zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne, keď takto určené výživné súd považuje s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného (maloletej), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného platiť výživné (otec), za primerané.

37. V konaní nebolo preukázané, že by matka nezabezpečovala starostlivosť o maloletú. To znamená, že pokiaľ ide o náklady na maloletú, ktoré nebudú pokryté výživným zo strany otca, je potrebné, aby sa na nich v istej miere podieľala aj matka.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považuje návrh matky na zvýšenie výživného za sčasti dôvodný. Pokiaľ ide o dátum účinnosti zvýšenia výživného, matka si vo svojom návrhu uplatnila zvýšenie výživného odo dňa podania návrhu na zvýšenie výživného, preto súd uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné odo dňa podania návrhu, t. j. 08. 04. 2019.

39. Deň splatnosti výživného súd ponechal na 15. deň v mesiaci, nakoľko takto bol určený aj v čase vydania skoršieho rozhodnutia, otec ho nenamietal a matka si takto deň splatnosti výživného uplatnila aj vo svojom návrhu na zvýšenie výživného.

40. V dôsledku zvýšenia výživného s účinnosťou od 08. 04. 2019 a rozhodovania o výživnom dňa 27. 05. 2019 súd vyčíslil otcovi vo výroku II. tohto rozsudku nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 08. 04. 2019 do 31. 05. 2019, a to vo výške 270,72 Eur (130,72 Eur + 140 Eur). Uvedený nedoplatok bol vypočítaný spôsobom: za mesiac apríl 2019 mal otec prispieť na výživu maloletej sumou 100 Eur (100 Eur / 30 dní = 3,33 Eur/deň; 7 dní x 3,33 Eur = 23,31 Eur; 140 Eur / 30 dní = 4,67 Eur/deň; 23 dní x 4,67 Eur = 107,41 Eur), za toto obdobie otec nič nezaplatil, teda za mesiac apríl 2019 bol otec povinný zaplatiť po zvýšení výživného sumu 130,72 Eur. Za mesiac 5/2019 mal otec dať 140 Eur, otec však za mesiac máj nezaplatil na výživnom nič. Súd z dôvodu výšky nedoplatku povolil otcovi splácať nedoplatok v splátkach po 8 Eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude nedoplatok zo strany otca uhradený v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky, dôjde k strate výhody splátok. Platením nedoplatku v splátkach bude zároveň zabezpečený vyšší mesačný príjem výživného na maloletú po určitý čas, čo je viac na prospech maloletej, ako jednorazovo vyplatená suma.

41. Týmto rozsudkom súd vo výroku III. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014-38 zo dňa 10. 12. 2014, v časti určenia výšky bežného výživného.

42. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku IV. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.